अहं च शापाद् यक्षीत्वे जाता विद्याधरी सती,
अयम् ईदृक् च शापान्तो मम, जातिस्मरा ह्य् अहं । 225
इदानीं यामि धाम स्वं, संगमश्च 'आवयोः पुनः
तत्र 'एव 'इत्य् अभिधाय 'एषा क्वापि विद्युत्प्रभा ययौ । 226
देवदत्तो ऽपि तं गर्भं गृहीत्वा खिन्नमानसः
जगाम जालपादस्य स तस्य व्रतिनो ऽन्तिकं । 227
उपानयच् च तं गर्भं तस्मै सिद्धिप्रदायिनं,
भजन्त्य् आत्मंभरित्वं हि दुर्लभे ऽपि न साधवः । 228
सो ऽपि तत् पाटयित्वा गर्भमांसं महाव्रती
व्यसृजद् देवदत्तं तं भैरवार्चाकृते ऽटवीं । 229
ततो दत्तबलिर् यावद् एत्य पश्यति स द्विजः,
तावन् मांसम् अशेषं तद् व्रतिना तेन भक्षितं । 230
कथं सर्वं त्वया भुक्तम् इति च 'अत्र 'अस्य जल्पतः
जिह्मो विद्याधरो भूत्वा जालपादः खम् उद्ययौ । 231
व्योमश्यामलनिस्त्रिंशे हारकेयूरराजिते
तस्मिन् उत्पतिते सो ऽथ देवदत्तो व्यचिन्तयत् । 232
कष्टं कीदृग् अनेन 'अहं वञ्चितः पापबुद्धिना,
यदि वा 'अत्यन्तमृदुता न कस्य परिभूतये । 233
तद् एतस्य 'अपकारस्य कथम् अस्य प्रतिक्रियां
कुर्यां, विद्याधरीभूतम् अप्य् एनं प्राप्नुयां कथं । 234

Digitized by Google